

Dietrich Scholze

"Lieratur in der Illegalität. Zur polnischen Kulturentwicklung während der faschistischen Okkupation. /Literatura w podziemiu. O polskiej kulturze w okresie okupacji niemieckiej/", Stefan Żółkiewski, "Zeitschrift für Slawistik", Berlin 1975 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/1 (63), 281

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) ŻOŁKIEWSKI Stefan: Entwicklungstendenzen der polnischen literarischen Kultur zwischen 1918 und 1939. /Tendencje rozwojowe w polskiej kulturze literackiej 1918-1939/. W: Funktion der Literatur. Aspekte - Probleme - Aufgaben. Red. D. Schlenstedt i in., Berlin 1975, s. 77-94.

Opis tendencji znamienych w rozwoju kultury literackiej 1918-1939 poprzedza omówienie kontekstu pozaliterackiego, na który składa się całość zjawisk i przemian społeczno-kulturowych tych lat. Autor przedstawia m.in. skutki instytucjonalizacji kultury, przemiany w środowiskach twórczych i czytelniczych w okresie kształtowania kultury masowej, formy organizacyjne pisarzy oraz funkcje społeczne tekstów literackich (syntaktyczna, semantyczna i pragmatyczna). Znaczna część rozprawy poświęcona jest głównym modelom funkcjonalnym dzieła sztuki, typom sytuacji komunikacyjnych i sposobom obiegu społecznego tekstów.

BP/63/116

D. S.

(II) ŻOŁKIEWSKI Stefan: Literatur in der Illegalität. Zur polnischen Kulturentwicklung während der faschistischen Okkupation. /Literatura w podziemiu. O polskiej kulturze w okresie okupacji niemieckiej/. "Zeitschrift für Slawistik", Berlin 1976, nr 1 s. 15-26.

Autor przedstawia model polskiej konspiracyjnej kultury literackiej z lat 1939-1945, ograniczony do obszaru tzw. Generalnej Guberni. Posługując się obfitym materiałem statystycznym dowodzi, że mimo ogromnych strat obieg dóbr kulturalnych przebiegał stosunkowo sprawnie - szczególnie dzięki ośrodkom ruchu oporu. Rozpatruje znaczenie organizacji społecznych i tajnego nauczania dla stanu kultury ówczesnej, specyfikę sytuacji towarzyszącej twórczości i recepcji dzieł artystycznych oraz przesunięcia w wyborach czytelniczych dotyczących tradycji i gatunków. W zakończeniu stwierdza jedność konspiracyjnej kultury literackiej.

BP/63/117

D. S.